

A lush green forest scene. In the foreground, a wooden walkway with a metal grate floor and wooden railings leads into the forest. To the left, a large tree trunk is covered in thick green moss. The background is filled with dense green foliage and tall trees.

**Njia Ndefu na Nyembamba
kwa Baba Yangu**

Evelyn Ebens

Njia Ndefu na Nyembamba kwa Baba Yangu

Evelyn Ebens

Novemba 2020

Yaliyomo

Dibaji.....	5
Tabaruku.....	5
Ugunduzi wa Bessie... 1940-45	6
(Siku Mbaya Za Kusikitisha) Matembezi Yetu Mapya na Mateso	10
Njia za Kazi.....	12
Tumaini!.....	18
Upeo Mpya	19
Queensland.....	26
Fursa mpya	28
Sala isiyo ya kawaida na Matokeo ya kushangaza	28
Shida na Utatu	30
Kuingia Katika Sherehe	32
Kumwelewa Mungu kama Baba wa Upendo wa Kweli.....	32
Je! Kanisa la SDA Limebadilika.....	34

Dibaji

Ninaporudi nyuma katika miaka yangu 80, natumai utakutana na Wakristo wazuri ambao walinisaidia njiani.

Baba yetu Mungu anatuongoza kwa njia rahisi ambazo mimi hupata, ikiwa akili yako iko wazi kwa Uwepo Wake. Ikiwa tutakumbuka nyakati hizo wakati Yeye “amegusa maisha yetu”, nyakati hizo hizo zitakua hai, kana kwamba ni jana.

Wakati sisi hatimaye tutafika Mbinguni, nitakuwa nikitafuta wale watakatifu wapenzi ambao bila kujua walikuwa wakiniongoza na kumfunua Mwokozi wetu.

Tabaruku

Ninajitolea kutabarukia haya kwa mume wangu Abel ambaye amebaki thabiti na mkweli kwa Mwokozi wetu wa pamoja. Tabia yake ya uchangamfu imenitia moyo na yeye kama baba thabiti mwishowe amependeza kwa watoto wake wenye shukrani.

Ugunduzi wa Bessie... 1940-45

Bessie Naomi Gibbons alikuwa akimtafuta Mwokozi wake kila wakati, na katika miaka yake ya ujana, alimpata katika kanisa la zamani la Methodist la Euroa, katika mji wa kusini wa Australia.

Alilea imani yake mpya iliyoapatikana, kwa kusoma Biblia yake aliyoithamini lakini alikuwa akitafuta ukweli ambao bado hakuelewa.

Usiku mmoja, wakati wa vita vya 1940-1945, alikuwa akisikiliza redio, kama kila mtu alivyofanya siku hizo. Wakati Hitler alitisha nchi za Ulaya, majeshi ya Ujapani yalikuwa yakipitia Asia na kusini kupitia New Guinea kwenda Australia. Akitarajia kusikia habari mbaya zaidi, Bessie kisha akasikia kipindi kipya “Sauti za Pasifiki”. Mnenaji, Mchungaji Cyril Pascoe na mkewe Marie walikuwa wamewekwa kwenye New Guinea, P.N.G. kama inavyoitwa, wakati ofisi ya Australia iliita wamishonari wote warudi nyumbani. Ingawa walikuwa katika hatari mbaya, wale P.N.G. “Malaika wachukizao” walizichukua boti na trekta na kuvificha vipande vyote vya thamani, ili tu kujenga miaka kadhaa baadaye. Mchungaji Cyril alikuwa akizungumza kwenye kituo cha redio cha Melbourne na familia yetu inashukuru sana!

Bessie alisikiliza masomo yake ya Biblia wiki baada ya wiki, akiwa na uhakika zaidi na zaidi, hili ndilo alikuwa akitafuta. Alituma ombi la masomo zaidi ya Biblia, na alipokea tu simu kwamba Cyril na Marie walikuwa wanakuja Euroa kukutana naye! Ilikuwa safari ndefu, karibu maili 100 kwenda Victoria ya kati, lakini walifanya hivyo!

Alikuwa ameolewa na Frederick George Smith sasa kwa karibu miaka 5. Alikuwa mbali akihudumia Jeshi la Australia, nami nilikuwa na umri wa miaka 3 na nililipenda shamba dogo la kuku la babu yangu.

Nakumbuka ziara hii, na jinsi mama yangu alivyokuwa na furaha. Mwishoni mwa mafunzo hayo ya Biblia, Mchungaji Cyril aliniweka juu ya goti lake kisha akanifundisha jinsi ya kuomba kwa magoti yangu. Aliniweka chini sakafuni kwa upole, na tukasikia sala nzuri sana. Kwa nini nakumbuka uzoefu huo

waziwazi, kana kwamba ni jana? Uwepo wa Mungu ulikuwepo, ukibariki mradi huu mpya katika imani.

Mama Bessie angeendelea na masomo kwa miaka 7. Kwanza, muuzaji wa vitabu wa eneo hilo Bi Sawyer, kisha baada ya vita, tuliamia kwenye nyumba moja nje ya Melbourne, ambapo Rais Mchungaji Forest Hollingsworth aliendelea. Alijaribu kuwazidi akili, na kuwajukumisha hadi akapata jina la utani “Batchelor of Science.” Mwishowe, alikubali.

Wakati huo huo tulikuwa tunahudhuria Kanisa dogo la Methodisti saa moja kaskazini mashariki mwa jiji. Baba yetu alihudhuria mara kadhaa, lakini haikuwa “mazoea yake” kama wanavyosema. Mchungaji huyo alikuwa mtu mcheshi sana. Tulifurahia kila aina ya Jumapili maalum! Nakumbuka sana Sikukuu ya Mavuno wakati washiriki walileta matunda na mboga zao za nyumbani na mitungi ya siagi na kachumbari. Ah na vitu vilivyookwa. Vitu hivi vilipewa wahitaji. Walisherehekea sikukuu hii ya kila mwaka, kwa kumshukuru Mungu kwa kila fadhila na utunzaji kutoka kwa Baba yao wa Mbinguni.

Kaka yangu mdogo Milton sasa alikuwa na umri wa miaka 3-4, na pia alipenda vitabu maalum vya watoto ambavyo Bessie alinunua kutoka Koorong (kampuni ya Kitabu cha Kikristo). Tulikuwa na Maonyesho ya vitabu wakati huo!

Miaka kadhaa mapema alikuwa amesomea Taaluma ya “Kunena kwa ustadi” na Kuongea kwa Umma, akiwa na nia ya Siasa. Mchungaji wa Methodist, akihitaji msaada, alimwomba ahubiri katika makanisa mengine karibu.

Jumapili moja hata hivyo, huko Cottles Bridge, alishangaza mkutano wake, kwa kuhitimisha kwa maandishi ya Yohana 14:15. “Ikiwa mnanipenda, shikeni amri Zangu” na akirejelea kwa kifupi amri ya 4 katika Kutoka sura ya 20 - aliwaambia kwa ujasiri “na kwamba marafiki wangu ndio ninakusudia kufanya - kushika amri ya nne pamoja na nyingine tisa. Sitaweza kurudi, kwani tutakuwa tukitunza Sabato ya siku ya 7 ambayo Mungu aliitakasa.” Mwanzo 2: 1 na 2.

Sisi watoto tulikuwa tumeketi nje na baba yetu, ndani ya gari, alipofika na uso wake ukimeremeta kwa ushindi. Baba yetu ghafla aliendesha gari kwa kasi sana, na tukajiuliza ni nini Sabato hii ya siku ya saba! Kuweka Sabato ilimaanisha kuwa mama yetu hangeenda kuhudhuria mechi zote za kriketi na mpira. Baba yetu alikuwa hodari katika mchezo, mpigaji bora na mshikaji.

Inaweza kuwa ya kutisha kwa wanafamilia wengine wakati mtu anaamua kuifanya Jumamosi kuwa siku ya kupumzika, na kuitumia na Mungu katika ushirika na ujifunzaji wa Biblia. Nyanya yetu mzee maskini pia alichanganyikiwa. Wakati huo, sasa 1956, televisheni iliwasili Australia. Tulipomwambia kwa shauku juu yake, Nyanya aliuliza “Je! Televisheni ni nini duniani? Ikiwa ina uhusiano wowote na Sabato, ninaichukia.”

Baba yetu ingawa alikuwa mjenzi, alikuwa akitunza shamba la matunda la mzazi wake. Ilichukua muda kujenga biashara baada ya vita, lakini mwishowe akawa na shughuli nyingi kulima shamba la matunda. Mwanamume mmoja wa SDA, Bwana Ellis, aliajiriwa na wakati huo huo, aligundua kuwa mama yetu alikuwa akisoma Biblia na hakubatzwa au kuhudhuria kanisa. Aliogopa majibu ya baba yetu, kwa hivyo alinituma! Katika umri wa miaka 11 nilipanda baiskeli yangu hadi kituo cha Hurstbridge na nikapata gari moshi kuelekea kanisa la Greensborough. Familia ya Ellis pamoja na watoto 11, walituuliza kula chakula cha mchana Jumapili moja ambayo ilikuwa nzuri sana. Bwana Ellis alikuwa mhandisi mwenye talanta kweli, na alikuwa ameunda treni ndogo, na kufurahi-kuzunguka. Baba yetu alivutiwa na milango ya umeme na alipenda chakula cha mboga na mkate ziliotengenezwa nyumbani! Binti yao mkubwa Beverley alinivutia sana na tabia yake tamu ya Kikristo. Hakuna wasichana katika shule yangu waliokuwa na tabia kama hii hata kidogo. Kwa hivyo nakwambia, kamwe usidharau utu wako wa Kiungu. Utakuwa tofauti sana na ukosefu wa maadili unaopatikana katika shule na vyuo vikuu.

Uzoefu wangu shuleni, haukuwa wa kupendeza, kwani nilikuwa nikichukiza wengine kila mara kwa kupata alama za juu, na haraka nilijifunza kuwa “washindi sio wababaishaji”. Ushindani umeenea katika taasisi za elimu, ambazo zinaweza kuponda wanafunzi ambao hawawezi kuendelea, kwa sababu anuwai. Kila mtu ana aina tofauti ya akili, na sisi sote tunajua kwamba

mwanzilishi mjanja wa mashirika ya ndege ya Virgin hakuwa mwanafunzi mzuri. Sisi sote tuna talanta na wakati Mungu atatufunulia mpango wake, utastaajabishwa na kile anaweza kuunda nawe!

Kwenye michezo haswa, ambapo mshindani atashinda “kikombe kikubwa cha dhahabu” anaweza kushikilia nafasi hiyo kwa muda mfupi sana. Katika ulimwengu huu inaonekana, kama katika vituo vingi vya kutisha, “mshindi” huchukua yote na hakuna mtu anayewatambua wachezaji wengine. Mwana wa Mungu anaweza kutuweka huru kutoka kwenye utumwa huo ili kushinda kwa gharama yoyote, hamu ya kupendwa na kuheshimiwa. Kuwa huru na msisimko wa kiburi kutatupa ushindi mkubwa, na amani ya raha ambayo sisi wote tunatamani!

Turudi kwa Bessie kwenye bustani ya matunda, ambaye pia alikuwa amejaliwa na sauti nzuri sana ya soprano. Alikuwa akiimba mitindo ya 'ballads' za Ireland hadi sasa, lakini asubuhi moja nzuri yenye jua, alianza kuimba “Jicho lake liko juu ya shomoro na najua Ananitazama. Ninaimba kwa sababu nina furaha.” Halafu kuna mstari ambapo wimbo hupanda kwa nukuu ya juu zaidi: “Ninaimba kwa sababu niko huru ...” na sauti yake ilitoa mwangwi juu ya vilima vilivyo karibu! Haleluya. Niliweza kuhisi uhuru, lakini ilikuwa miaka kadhaa bado kabla nigundue kabisa hii inamaanisha nini.

Ilikuwa ni wiki hiyo hiyo tulipoadhimisha Sabato yetu ya kwanza kabisa. Mama Bess alipanga kwamba turudi nyuma ya mali yetu ambayo ilikuwa msitu mzito. Alitusomea sura ya kwanza ya Biblia juu ya juma la kwanza la dunia hii. Ninaamini malaika zetu walikuwa pamoja nasi siku hiyo, kama alivyotuelezea uumbaji wa siku 7, na tarehe 7 ilitengwa kama siku ya kushiriki na Mungu. Tulijifunza kutafuta viumbe wake maalum porini. Kutambua ndege kwa muonekano wao na nyimbo, kuchunguza makazi yao na njia za kuchekeza za wanyama wetu wa Australia na wanyama wengine. Tulipata sungura kubwa ndani ya kisiki cha mti na mashimo mengi yaliyotokea chini kabisa kwenye ardhi. Kwa furaha yangu, nilipata mende wa kito na uzuri

wake ulinivutia kwamba ni Muumba hodari tu ndiye anayeweza kubuni vitu hivi vya kupendeza ili tufurahi.

Watu wengi hawajaonyeshwa jinsi maumbile yanavutia! Ikiwa watoto wangejifunza hili, tungekuwa na ulimwengu wenye amani zaidi! Ndugu zangu na wana wao wamekuwa wapenzi wa asili. Wanatembea kwa maili kadhaa na kunasa uvumbuzi wao na lensi kubwa za teleskopu kwenye kamera za ajabu! Kamwe usidharau kile misitu yetu, maziwa, milima, mito na mabwawa yanaweza kutufundisha juu ya Baba yetu wa Mbinguni!

(Siku Mbaya Za Kusikitisha) Matembezi Yetu Mapya na Mateso

Juni 1953 ilipata familia ya Smith ya watano (kwani mtoto Russell alikuwa amewasili mnamo 1949) akihamia nyumba mpya ambayo baba yetu mwerevu alijenga katika viunga vya Melbourne. Sasa alikuwa ameajiriwa na hospitali mpya ya Box Hill na mama yetu aliamua kuhudhuria Kanisa la Mont Albert, maili moja au zaidi juu ya kilima.

Ilibidi tutembe kwanini baba hakuturuhusu kutumia gari. Ninashukuru sana kwa uzoefu wetu huko na kuweza kujifunza kutoka kwa watu hao wapendwa. Mwanamke mmoja, Bi Coombes, hivi karibuni amesherehekea miaka 100 ya kuzaliwa kwake!

Kwa kuwa nilikuwa nimeendelea katika kupiga piano sasa, niliulizwa kucheza kwa Shule ya Chekechea ya Sabato ambapo Mama alikuwa amepata kupendwa sana. Baada ya hadithi moja ya kupendeza, mvulana mzuri wa miaka 4 alisimama na akasema "Nampenda Yesu". Nimeketi kwenye piano, moyo wangu unaruka na aina mpya ya matumaini, ambayo bado iko nami leo. Nilifurahia mahubiri pia, nikikaa kwenye kiungo cha kanisa. Wanamuziki wana viti vya mstari wa mbele, siyo?

Katika siku hizo, tulifurahia programu ya alasiri ya Sabato iliyoundwa mahsusi kwa vijana, inayoitwa 'Kujitolea kwa Wamishonari'- 'Missionary Volunteers'. Vijana wamishonari (JMV) walihudhuria. Tulisoma Ahadi ya Heshima na

kurudia mistari ya kumbukumbu ambayo tulijifunza wakati wa wiki. Kiongozi wetu wa Mkutano mara nyingi alitutembelea na kutufundisha nyimbo mpya na akazungumza juu ya kuwahubiria wengine. Tuliimba nyimbo za kufurahisha kutoka kwa “Elim Choruses” (ziliikuwa nyingi) kama vile...

Nina shangwe ya shangwe shangwe shangwe ndani ya moyo wangu (3x), Chini moyoni mwangu kukaa

Nina upendo wa Yesu, upendo wa Yesu chini moyoni mwangu

Nina amani inayopita ufahamu. (Wapi?) Chini moyoni mwangu.

Au...

Ewe rafiki unampenda Yesu?

Ee Ndio nampenda Yesu!

Je! Una uhakika unampenda Yesu?

Nina hakika ninampenda Yesu!

Basi kwa nini unampenda Yesu?

Hii ndio sababu ninampenda Yesu

Kwa sababu Yeye alinipenda kwanza!

Ah! Nampenda Yesu (3x)

Kwa sababu Yeye alinipenda kwanza!

Kama unavyoweza kufikiria tulikaribia kuinua paa za nyumba na sauti zetu za furaha. Mikutano hiyo ilisaidia sana imani yetu.

Kila Januari, Wakristo wa SDA wa Victoria walikuwa wakikusanyika kwenye Uwanja wa Kambi ya Nunnawading, kwa Makambi Makuu. Mamia ya mahema katika safu yalikuwa na wale waliokaa siku 10 na zaidi walikuwa HEMA kubwa. Kulikuwa na hema kubwa maalum kwa kila kikundi, na mikutano maalum ilikuwa imeundwa ili kuwafurahisha kiroho. Safari za basi na shughuli za kijamii zilichukua mawazo ya vijana, huku watu wazima wakikaa katika masomo ya Biblia na habari za juhudi za wamishonari kwenye Visiwa vya Pasifiki. Tulibarikiwa sana kuwa na Mchungaji Mead na msaidizi wake Ndugu Martin, ambaye aliandaa 'Usiku Mzuri wa Jumamosi Mjini'. Sisi

sote tuliendesha gari ili kufurahiya hafla hizi nzuri. Ndugu Martin alikuwa kiongozi wetu wa kwaya na Mchungaji Mead, akiwa msanii, mara nyingi alichora picha kwa muziki. Tulibarikiwa sana. Walituita tumpe Yesu mioyo yetu, ambayo nilifanya. Baada ya mafunzo ya Biblia, mimi na kaka yangu Milton tulibatizwa.

Nyumba yetu haikuwa ya furaha, na kwa sababu fulani nikawa mlengwa mkuu. Nilipokuwa mdogo kabisa, labda wa miaka minane, nilikuwa nimechukua matunda kutoka kwenye sanduku kwenye banda. Baba yangu alichukua mshipi wa farasi na kunifunga mkanda kote nayo. Alikuwa wazi na hasira juu ya mama yangu. Nilipanda juu ya mti, nikateleza na nikaanguka chini kwa kifua kwenye njia ya kushuka na ingawa nilikuwa nimelala hapo nikiitana kuomba msaada, hakuna msaada uliokuja. Mtoto huwa hasahau kutendewa vibaya, na labda “nilivaa” uso wa uasi baada ya hapo, kwani mara nyingi kikombe cha moto kilichokuwa kinachemka kilitupwa usoni mwangu (kukasirishwa kimaksudi). Nilishambuliwa mara kadhaa na Sabato moja, baada ya kupanda mlima kwenda kanisani, gari lake lilitufuata nyuma. Mzazi huyu aliyekasirishwa alitoka haraka haraka na kuendelea kunikemea; kisha kupiga kelele, na kunena kitu kisichoweza kutajwa, kisha akaendesha gari kwa kasi. Kwa uchungu, nilienda kwenye mlango wa kanisa ambapo wachungaji wawili wa wazee wa SDA niliowapenda walisimama kutukaribisha. Tabasamu lao la kupendeza na fadhili zilifanya mabadiliko makubwa kwangu kwa kupigwa. Walikuwa malaika waliojificha na kwa mtoto wa miaka 14 ambaye mara nyingi alikuwa mnyonge, tabasamu hizo zenye upendo ndizo nilizotamani. Mwokozi wetu anahitaji sisi sote kuwa wakaribishaji wa malaika, kuwafariji walio na huzuni, kuwaita kwa majina na kuwabariki kwa maneno ya kutia moyo. Hii ni kazi nzuri kwa wazee kufanya!

Njia za Kazi

Wazazi wangu walinihitaji nipate kipato, kwa hivyo mnamo 16 nilienda kufanya kazi katika Tawi la Note Issue la Benki ya Jumuiya ya Madola. Ilikuwa ya kuchosha sana: kuandika idadi ya pesa za zamani za karatasi zilizopasuka.

Mara baada ya kurekodiwa noti zilichomwa moto na kubadilishwa na mpya zilizochapishwa. Mlinzi huyo mwenye silaha alitembea nyuma yetu wakati tunahesabu noti mpya, ambazo zilikuwa bado kwenye karatasi kubwa. Nilijiuliza ni vipi walifikiri tunaweza kuingiza karatasi kubwa ya noti 100 kwenye mifuko yetu? Bila kusema, sikudumu hapo kwa muda mrefu. Kwa kuwa niliamua kusomea Ualimu wa Msingi katika Chuo cha Avondale, niligundua kuwa kampuni ya Weetbix Sanitarium Health Foods (SHF) ilitoa msaada wa kifedha kwa vijana wengi wenye matumaini. Nilichagua kufanya kazi wakati huo, katika Café ya Afya ya SHF huko Camberwell huko Melbourne, ambayo haikuwa mbali sana na nyumbani. SHF ingeweka sehemu ya mshahara wangu kando kwenye akaunti maalum, na kuongeza pesa zaidi pia.

Katika miezi kumi na nane iliyofuata nilifaulu daraja lingine la piano, na kumaliza darasa la kumi na moja. Sasa hiyo ilikuwa ahadi kama wanavyosema! Kulikuwa na masomo 5 ya kufaulu, lakini kwa shukrani nadharia ya Muziki na Vitendo vilikuwa sehemu ya hiyo. Kiingereza, Bayolojia na Jiografia zilifurahisha, na nilisoma hizo kwa mawasiliano. Siku hizi, masomo ya wanafunzi “mtandaoni”. Masomo yangu yalifika kwa kifurushi kwa barua, na nilichapisha mitihani yangu kwa njia ile ile. Mama yangu alifurahia kunisaidia, na tulikaa hadi usiku mwingi tukijadili chochote kutoka kwa maumbile, hadi mashairi ya Keats na Milton, mengi ya yale aliyojua tayari.

Hizo zilikuwa siku zilizopanuliwa kwa muda mrefu, zikifanya kazi masaa 35 kwa wiki, masomo na mazoezi ya piano: mizani saa 5.30 asubuhi na vipande saa 10 jioni! Piano iliwekwa kwenye chumba cha mbali na kibao laini kukanyanga kilibanwa chini sana. Ilikuwa raha ya mbinguni kufanya kazi pamoja na wafanyikazi wa Café hii. Walikuwa Wakristo wa SDA, na waliishi kulingana na imani zao. George Ray, meneja wetu, na anayesimamia upande wa bidhaa za afya, alifanya ibada ya asubuhi na sala kwa ajili ya kuwahubiria wateja wetu. Mwanamke mchangamfu, ambaye alisisitiza kuitwa “Rowley”, alichukua ibada yetu siku moja na kushangaza. Alizungumza juu ya nguvu ya uponyaji ya Yesu, na akatupa mifano ya kibiblia. Sasa nilikuwa nikiuguza maumivu ya kushangaza, kwa hivyo niliingia ghorofani kuteseka peke yangu.

Meneja wetu George alimpigia simu Bwana Lane, meneja wa Melbourne, aje kunipeleka nyumbani kwa gari lake zuri! Oo mpendwa - mzozo huu ulikuwa wa aibu sana, na sikutaka kwenda nyumbani! Kwa hivyo, nikilala kimya, niliomba kwa Baba yetu wa Mbinguni aliye na upendo, nikanyosha mkono wangu ili niguse uponyaji Wake. “Bwana nisaidie, nililia.” Aliniona pale, kwa maana nilikuwa nimepofushwa na taa kali, na dakika moja au baadaye, niligundua maumivu yametoweka. Kwa kawaida maumivu ya wanawake yangedumu siku nzima! Bosi alikuwa tayari ametuma mtu mbadala ingawa, na Bwana Lane bado alilazimika kunipeleka nyumbani kwa gari lake zuri! Mama yangu na mimi tulifurahi, kwamba Mungu wetu alikuwa amechukua wakati wa kukaribia, na kuniondolea maumivu yangu. Haleluya.

Baada ya uhakikisho huu kutoka Mbinguni, imani yangu ilikuwa ikiwaka moto. Kijana mchanga aliongezewa wafanyikazi, nami nikamkaribisha nyumbani. Baba alikuwa ameunda msafara, na tukalala ndani yake. Kwa kawaida, tuliongea kwa masaa hadi usiku, na alinifunulia hofu ambayo alikuwa ameipata nyumbani kwake. Aliponiambia amenyanyaswa kingono na baba yake na kaka zake wawili, sikuweza kulala. Ni nyakati kama hizi akili yako inashika sana kitu cha kufaraji ili kukisema. Ni muhimu pia, kuzipokea na kuzisaidia kupona kwa matumaini. Hatimaye nililala usingizi mzuri, niliota vijana wengi kwa bahati mbaya wakianguka ndani ya shimo lisilo na mwisho. Nilikuwa na wasiwasi, nikifikia kuwavuta nje. Nimezungumza na wengi, lakini nashukuru mtoto wetu amechukua jukumu hilo.

Mwaka uliofuata, 1959, mwishowe nilifika Avondale. Ilikuwa siku ya kufurahisha sana kukutana na sio wanafunzi tu kutoka kote Australia, lakini kutoka Ethiopia, Uchina, Ujerumani, New Zealand, India, New Guinea na Ufaransa. Nikiwa na masomo sita ya kupita na mzigo wa kazi wa masaa 30, ilikuwa ni suala la vichwa chini na kufanya kazi kwa bidii.

Kwa sasa, kwa bahati mbaya, hali katika nyumba ya familia yetu, ilikuwa imeniacha nikiwa na msongo. Maisha yangu yalikumbwa na kulinganisha sana, mfano “wao” walikuwa matajiri au “wao” walitoka kwa familia “inayoheshimiwa”. Mahali fulani chini kabisa, nilihisi mfumo wa zamani wa darasa ambao uliitesa nchi ya England. Wazee wetu walitoka “nchi ya

zamani”, ambapo kulikuwa na Wafalme na Malkia, wafanyikazi na “watu wa chini.” Sikuwa na ujasiri wa kibinafsi juu ya mimi ni nani, bila kutambua, kwa kweli sisi ni wana na binti wa Mfalme wa Mbinguni!

Kwa sababu sikuhiisi “mzuri wa kutosha” au vya kutosha, niliunda mtindo wa hivi karibuni wa sehemu ya kuweka nguo zangu, na nikaigiza kwa njia ya “kitajiri na madaha”, ili kuvutia watu. Udhallilishaji na hasira mbaya, hali ya kuchangamka na uvumilivu vitaenda kuharibu uhusiano wangu na mwenzi wangu mpya wa uchumba. Alikuwa msichana mtamu sana pia! Alipozungumza juu ya “baba” wake mwenye upendo sana, nilijibu kwa ukali kabisa, nikimkejeli, hadi alipolalamika kwa Mkuu wa Wanawake. Hii ilifahamika na wasichana wakubwa ambao walifanya mikutano ya maombi ya kila wiki. Usiku mmoja, nilikuwa nimesimama juu ya jengo na kwa kuwa nilikuwa mnyonge, msichana mpendwa aliyetwa Glenda, alikuja na kunizungumzia kwa upendo sana. Ni nini kilikuwa kinanifanya niwe na hisia kali na kinyongo? Wangeniombea, na ningehamishiwa kwenye chumba na msichana mwingine ambaye pia alikuwa ametendewa vibaya. Tuliongea kwa muda mrefu hadi usiku na katika usiku mmoja maalum, dhoruba ya radi ilianza. Ilijaza anga na taa za kung'aa, ambazo ziliunda mifumo kutoka nyuma ya mawingu yaliyoangazwa. Tulibadilishwa! Tulipokuwa tukitazama, tulishiriki maisha yetu mabaya ya zamani, lakini tukikubaliana kwamba Muumba wetu wa dhoruba hii nzuri, anaweza pia kuunda kitu kizuri kutoka kwa maisha yetu.

Miezi kumi na miwili baadaye, na sasa nikifanya mazoezi ya kufundisha huko Melbourne, Bwana Gilson, Mkurugenzi wetu wa Elimu, alinihitaji haraka kutumia muda katika shule ndogo huko Geelong. Ilitokea tu kwamba wainjilisti wawili walikuwa wakihubiri katika eneo hilo. Walihitaji mwanamuziki wa kwaya na misheni ya Mchungaji J.B Conley huko Colac. Mwishoni mwa juma tulikuwa na shughuli nyingi, lakini upepo uliokuwa ukipiga chini kusini ulitikisa msafara na kunifanya kulala tena!

Wakati wa miaka ya 1960, 1970 na 1980 mahubiri ya umma yalikuwa ndio njia iliyotumika kwa kuongoa roho za watu. Jumba la umma lingekombolewa, matangazo ya programu inayokuja yalionekana kwenye bodi maarufu za muswada zinazoonyesha maono ya kutisha kutoka kwa Danieli 2 na 7.

Washiriki wa kanisa waliweka vijikaratasi vya matangazo katika kila sanduku la barua na kwaya ya kanisa ilifanya bidii. Watu wenye hamu, wanaovutiwa na siku zijazo za ulimwengu wangepanga kuja. Kama mwanamuziki wa kipindi kimoja kusini mwa Victoria, niliiona njia hii ya kuhubiri ni kama ya kutisha sana. Katika umri wa miaka 20, nilipendelea ujumbe wenye upendo. Mungu mwenye neema niliyesoma juu yake katika kitabu 'Steps to Christ' and 'Desire of Ages' alikuwa akipendeza zaidi. Kwa bahati nzuri, sio wainjilisti wote walikuwa wakali sana.

Baada ya muhula mmoja, Rais wa Mkutano alinipeleka hadi kaskazini hadi wilaya ya Sunraysia, ambapo ningekuwa nikifundisha. Ah ni raha nzuri sana, kuona anga hizo za buluu na kuhisi jua kali, hata mnamo Mei. Mildura mji wa ndani, ni kitovu cha tunda la kupendeza la kukuza matunda yaliyokauka ya zabibu. Ndugu wa Chaffe kutoka California, USA, walipaona mahali pazuri sana, kwani Mto mkubwa wa Murray ulipitia zamani, na mtandao wa njia za unyuyizaji maji ulijengwa. Pampu zilisukuma maji ya mto nje kupitia mashamba mia kadhaa. Udongo mwekundu ulizaa sana, na hii ilivutia wakulima elfu kadhaa wa Italia pia. Hii ilitoa ahadi kuwa ziara yangu ingekuwa nzuri na hivi karibuni nilijifunza kupanda baiskeli yangu kwenda shule wakati wa jua, kukata kuni na kuwasha moto kwenye chumba cha shule. Baridi kali ya barafu ilipunguza joto hadi chini ya sifuri (Celsius) mara moja lakini, ilipofika saa 10 asubuhi ilibidi nimwage maji kwenye moto huo, kadri siku zilivyokuwa zimepata joto sana.

Kulikuwa, wakati huo, mtindo wa maisha wa kieneo (mkoa) ambao ulikuwa kinyume na ule wa heshima zaidi wa Kimelbourni! Usiku wa Ijumaa ya kwanza, niliulizwa kushiriki katika mkutano wa Ushirika wa Vijana. Dereva wangu mchanga alidhani atanitisha hadi kufa na ujuzi wake mpya wa kuendesha! (bila kujali) Kuendesha gari kuzunguka pembe kwenye magurudumu 3, kuharakisha kando ya barabara kuu na kupiga kelele za breki, tukavuka mto Murray kwenda Gol Gol. Je! Hiyo ilimuandaa huyu mtoto wa miaka 20 kwa kile kitakachokuja? Baada ya kutambulishwa kwa vijana, kijana mmoja aliyekuwa amekaa karibu nami alinong'oneza kitu na kwa upole akanipa kiganja cha kile kilichoonekana kama minyoo mikubwa. Kiongozi wa

Vijana aliwachukua haraka, na kuwaweka mahali salama sana, kwani kwa kweli walikuwa nyoka wadogo. Hata chui wa siku 2 au shibli wanaweza kuuma vibaya. Kufikia sasa mama huyu wa shule alikuwa amevunjika moyo. Mvulana yuyo huyo, alileta mtoto shuleni, na mwalimu wake hakuhitaji usumbufu kama huo kwa darasa lake. Kwa hivyo, nilimtwa, na kumfunika yule jamaa mdogo ndani ya fulana yangu. Ilikuwa vigumu sana kujaribu kuzingatia kufundisha, lakini kwa bahati nzuri mtoto alilala usiku nzima.

Mwaka wa pili wa kufundisha katika shule ya Waadventista ulikuwa na shughuli nyingi, lakini ilikuwa ya kufurahisha. Mwinjilisti mwenye tabia nzuri na ya jua alikuja kuendesha misheni katika Ukumbi wa Mji wa Mildura. Mwalimu mkuu ambaye alikuwa amejaliwa talanta ya muziki, tarumbeta na kuongoza, aliunda kwaya ya kimalaika, kwa kutumia watoto wetu wa shule. Hiyo ilikuwa ya kupendeza na kulikuwa na matokeo mazuri.

Bado nilikuwa nikisoma Biblia yangu na 'Desire of Ages' katika hatua hii, lakini biashara haraka ilibadilisha tabia hiyo muhimu. Maisha ya kiroho yanaweza kupotea kwa urahisi, kwani shughuli za kielimu na kazini zinapunguza wakati wetu na Baba yetu wa Mbinguni. Miaka hiyo 3 ilikuwa siku ndefu zenye shughuli nyingi: kufundisha, kuendesha mikutano ya Ijumaa usiku, Kiongozi Msaidizi wa Vijana, kucheza chombo na kuwa mwenyeji wa darasa la Shule ya Sabato. Tulikuwa pia na mbaazi ya Jumapili na maharagwe kusaidia kukusanya pesa kwa shule hiyo, kama mtu mwingine alivyosema, kulipa mshahara wangu. Nini? Ah vizuri ilikuwa ya kufurahisha hata hivyo. Mwisho wa muda, badala ya kukamata safari ya treni ya masaa 12 kurudi Melbourne na nyumbani, nilika na familia ya Waadventista iliyokuza mboga. Waliendesha, mara 3 kwa wiki, lori la tikiti maji na mboga kwenye masoko ya Melbourne. Tungetua kwenye masoko saa tisa asubuhi, na baada ya hapo ningekamata teksi kwenda Box Hill.

Mama yangu masikini sasa alikuwa akishambuliwa na baba yangu, kwa kiwango ambacho mlango ulipotingika, nywele zake zilisimama kabisa. Niliwasiliana na wakili aliyeniwezesha kumwondoa na kuishi mahali salama. Ndugu yangu mchanga Russell alikuja Mildura kuishi nami, na Mkuu wa shule Bw Cozens na familia yake walimkaribisha sana. Kabla ya hii alikuwa amepata

Homa ya kutisha, lakini katika hali ya hewa kavu ya joto alistawi. Baba yangu, hata hivyo, hakuishi muda mrefu sana baada ya hapo. Tuliambiwa kwamba alikuwa amejipiga risasi bahati mbaya akijaribu kupanda kupitia uzio wa waya. Kwa kushangaza, nilianguka kwa huzuni kuu baada ya hapo. Je! alikuwa “imechoka?” mwenye ugumu na majuto na kujilaani? Ukosefu wangu wa msamaha kwake uliongezeka hadi mwishowe nikaanguka na sikuamka kwa siku 2. Ndipo daktari akaniambia nilikuwa naugua upofu wa muda. Maumivu ya kichwa yote hayo yalikuwa sehemu ya unyogovu mbaya. “Nenda nyumbani na ufurahie” daktari alisema. Furahia - lakini mtu hufurahi tu?

Mmoja wa familia ya Ellis, Evelyn, alinichukua kwa wiki 3 hivi. Ni wema wa aina gani huu? Upofu huo ulikuwa umepunguzwa vya kutosha, na kuniwezesha kurudi Euroa ambako mama yangu alikuwa akiishi sasa. Baada ya kurudi nyumbani kutoka kanisani, Mchungaji Joseph aliingia na mara moja aligundua hali yangu na akaanza kuuliza maswali. Alichukua maagizo ya Daktari kupata furaha na “akayatumia vilivyo”. Alipiga simu 'Sanitarium' kupanga fedha na kupiga simu Chuo cha Avondale kunichukua. Pia aliwapigia marafiki zangu wa zamani, akina Richardson.

Tumaini!

Ndio... ningeweza kurudi Avondale kwa mtihani wa juu wa piano na kufundisha mwaka wa 2. Profesa wa Saikolojia alinipa vipindi vya bure na SHF ililipia yote! Mtu mwenzangu aliye na ustahimilivu, mwenye furaha sana na mwenzangu Kay, alikuwa wa kushangaza sana. Bado kutoweza kuona vizuri, masomo yalikuwa magumu sana, na umakini wangu ulikosa msukumo. Masomo ya piano ingawa yalikuwa na athari nzuri kwenye kiwango cha furaha. Mazoezi ya kila siku ya masaa manne yaliruka tu, wakati nilipojifunza muziki mwalimu wangu mwenye busara Ailsa Vetter alinipa. Ingawa alikuwa na umri sawa, alikuwa mpiga piano mahiri na nilifikiri alikuwa mwalimu mzuri. Nilifaulu mtihani unaofuata na alama za juu.

Karibu miezi minne baadaye kwenye alasiri ya Sabato iliyokuwa na huzuni kubwa nilikuwa najaribu kujumlisha ujasiri ili kujiunga na Timu ya Misheni chini - wakati wa mvua iliyokuwa inayokaribia. Kisha mlango uligongwa! Dada Tutty aliniuliza nisindikize wanaume kadhaa hadi kwenye dari ili kuangalia nje. Grrr! Nilihisi kumtilia shaka kabisa yule mzee, na mara tu tulipofika, aliniambia alikuwa anatafuta mke na kwamba nilikuwa na umri sahihi! Ghafila miguu yangu ilionekana kujua ni wapi inaenda na nikaondoka na nikafika kuungana na wale wengine kwa kazi ya misheni ingawa mvua ilinyesha. Chini ya mwavuli wetu nilijulishwa kwa kijana mdogo wa Uholanzi aliyeitwa Abel Ebens. Baada ya kufika katika mji wa karibu, sote tuliungana, tukimuacha Abel na mimi tukipeleka 'Signs of the Times', wakati tukipitia madimbwi mengi. Niligundua ghafila ucheshi ambao sikuwahi kujua nilikuwa nao, na Abel hakika alikuwa mtu mzuri. Tulibofya - haleluya! Sio tu kwamba alikuwa Mkristo anayeshika Sabato, alikuwa na sauti nzuri ya kuimba na haiba pia. Alikuwa mcheshi wa kejeli na hivi karibuni nilisahau historia yangu. Tulifunga ndoa huko Stanmore, Sydney kwa siku nzuri ya Februari katika msimu wa joto wa Australia wa 1965. Ilikuwa harusi ya kupendeza sana, kwani Abel ndiye mkubwa zaidi kati ya watoto kumi na wawili. Wazazi wao walikuwa wamewatoa mnamo 1956 kutoka Uholanzi. Tulikuwa na marafiki na marafiki wao wote wa Uholanzi kutoka Avondale pia, kuhudhuria harusi yetu. Hakuna kitu ikilinganishwa na furaha ambayo Baba yetu wa Mbinguni hututengenezea. Tulipokuwa tukiondoka kanisani, tuligundua senti za shaba zilikuwa zimewekwa kwenye kofia za kitovu cha gurudumu. Kila wakati tulipopaa kwenye taa za trafiki, mngurumo wa sarafu hizo ulivutia na madereva wengine wa gari wote walipiga honi zao na kushangilia. Bila shaka “Ndoa tu” iliandikwa nyuma ya gari!

Upeo Mpya

Mara tu tulipooana, kulikuwa na bili za kulipa na Abel sasa alikuwa Mpishi wa mwanafunzi katika “SAN” kama hospitali ya SDA ikiitwa wakati huo. Kwa hivyo tena, maisha yetu ya kiroho yalikuwa yamejaa. Tulienda katika kanisa la

Wahroonga, lakini huo ndio ulikuwa ukomo wa masomo yetu ya Biblia na sala kweli. Mwishowe ndugu 3 walifika kukaa kwenye gorofa yetu. Walikuwa wakitafuta marafiki wa kike na kwa kweli tulipenda uhusiano wao. Tulisafiri kuelekea kusini hadi Wollongong kutembelea wazazi wa Abel na hapo nilihisi sehemu ya familia hii kubwa yenye upendo ya Uholanzi. Wakati Mama Ebens aliwaita majina yao lilikuwa neno moja refu: AbelSiaJohnNettieLienHylkieEddieIrma-MarcelMaryElleOlga! Maisha hayakuwa mepesi wala ya kusikitisha tena!

Karibu miaka 2 baadaye, mtoto wetu mchanga alikuja, na tukaambiwa lazima tumuite Adrian, kwani majina hupitishwa kutoka kizazi hadi kizazi. Baada ya kuhamia mara saba wakati wa ujifunzaji wa Abel, mwishowe alihitimu na tukapelekwa Warburton, Victoria ambapo Abel alifanya kazi kama Chef katika Hospitali ya Waadventista ya Warburton. Ulikuwa mji mzuri wa bonde na Mto Yarra, uliozungukwa na milima ambayo ilikuwa mieupe na theluji katika majira hayo ya baridi. Wakati mume wangu alikuwa kazini kupika chakula kwa wageni katika Hoteli ya Afya na Hospitali ndogo, nilianza kufundisha kwa muda shuleni na pia masomo ya muziki. Dada mdogo, Karyn Michelle, aliwasili miaka 4 baadaye, na familia yetu ilikuwa kamili.

Kanisa la Warburton lilikuwa na Shule bora za Sabato za Kindys na Msingi. Niliwafurahia kama watoto. Kanisa huko Warburton lilikuwa moja kwa moja kinyume na Jumba la Uchapishaji la Ishara. Upande wowote wa nyumba ya Uchapishaji kulikuwa na kiwanda cha chakula cha afya cha Sanitarium na shule. Mchungaji Hector Kingston “aliwaombea” Adrian na Karyn mnamo 1972. Nilikuwa nikisoma Somo la Shule ya Sabato tena, ambayo ilikuwa msaada mkubwa.

Ninyi nyote wazazi mnajua umuhimu wa kufundisha watoto wetu juu ya Mungu. Tuliwaambia hadithi za Biblia na tukapata nyimbo nyingi za Sabato. Kanisa la Warburton lilikuwa na programu kubwa za Sabato. Adrian alikuwa na sauti kubwa sana - tulimsikia siku moja akimwambia jirani yetu mpendwa “Hauwezi kukata kuni kama Baba yangu anavyoweza!” Sasa mzee huyo mkuu alisimulia hadithi hiyo kanisani wiki ijayo, na jinsi sisi sote tulicheka.

Mwanamke mzuri wa Kikristo, Susie May Johansen, ambaye aliishi milango 2 kutoka kwetu, “alinisubiri” kwangu mara moja. Inavyoonekana, walipokuwa wakitembea juu ya kilima, kijana wetu mdogo alimshika mkono na kumvuta. “Atakuwa kiongozi siku moja” alituarifu na tukashangaa.

Shukrani kwa hamu ya mama yangu kwa maumbile, ningewachukua watoto wangu kupanda Mlima Donna Buang uliokuwa juu ya mji mdogo wa Warburton. Kulikuwa na kijito kidogo ambacho kilitiririka chini upande wa mlima uitwao Cement Creek. Ningemchukua yule Adrian na Karen pale waketi kwenye maji baridi ya mlima siku za mchana za Sabato kwani hakukuwa na kitu kama pankaboi wakati huo isipokuwa zile baridi ndogo za uvukizi. Nilitaka kuwapa watoto wangu upendo kwa maumbile na nje na kuwafanya washughulike wakati wa masaa ya Sabato na vitu ambavyo Mungu ameumba.

Miezi 10 baada ya msichana wetu mpendwa kuzaliwa, bila kutafakari nilimpa chanjo dhidi ya magonjwa matatu ya utotoni. Siku moja baada ya kupata mshtuko wa 'febrile' au kupigwa na joto kali. Kwa siku moja au 2 aliwekwa katika mazingira baridi ili kupunguza joto hatari kwani hii inaweza kusababisha uharibifu wa ubongo. Maombi mengi na Dk Elliot mjuzi alimrudisha kiafya. Haleluya!

Walitaka apimwe na mtaalam wa ubongo huko Melbourne, saa moja na nusu. Adrian alishikwa ghafla na shambulio kali la surua. Rafiki mpendwa, dada mwenye uuguzi aliye na sifa kamili, alijitolea kumtunza kwa fadhili, wakati sisi tuliweka miadi ya mtaalam.

Licha ya ukweli kwamba mtoto wetu wa miaka minne alihisi kutelekezwa na kutoweka kwetu, alikuwa katika mikono bora. Tulihisi shukrani kabisa kwa msaada wake siku hiyo!

Kadri watoto wetu wadogo walivyokua, tuliwafundisha hadithi za Biblia, tukacheza nyimbo za kufurahisha za Biblia na kusali nao. Australia inaweza kuwa moto sana wakati wa kiangazi, ambacho kinaweza kufanya mchana wa Sabato utishe sana. Hakuna mtu ambaye alikuwa na pankaboi huko, kwa

hivyo tulirudi kwa raha ya mto unaobubujika kwenye msitu wenye kivuli. Tungetembelea pia Badger Weir, karibu na Healesville Victoria, ni mahali pazuri, ambapo miti mizuri ya Michikichi ilinyoosha matawi yao mazuri chini ya miti mirefu ya mlima.

Wakati wa likizo ya majira ya joto ya shule, nilimwendesha Karen mdogo kwa gari la kukwea chini ya kilima hadi Mto Yarra ambapo Adrian na wenzi wake wangetupa miamba kuzunguka wakipiga kwa furaha katika baridi.

Milima huwepo kwa mikokoteni yenye magurudumu 2; mpanda farasi anakaa ndani ya sanduku lenye magurudumu 2 na miguu yake inaongoza gari mbele kwa seti ya pili ya magurudumu na kamba. Jirani mwema alikubali kumjengea mtoto Adrian katika sherehe ya siku yake ya kuzaliwa! Yeye na wenzi wawili ambao pia walikuwa wamepata mikokoteni ya Billy, kwa hivyo waliendelea kuteremka kila kilima. Hata kituo cha maegesho ya hospitali kilivamiwa na wale wenye kasi wa miaka 5!

Rafiki aliamua kuendesha kikokoteni hiki katika mashindano ili kupata pesa za kusaidia kikundi cha 'Pathfinders'. Sehemu ya barabara inayoshuka Mlima wa Little Joe ilikaguliwa kwa mawe na vifusi na wahudumu wa kujitolea wa huduma ya kwanza walikuwa wamewekwa kwa vipindi. Watazamaji pia walienea njiani. Watoto wa nchi wanafurahi! Isipokuwa kwa ukweli kwamba lori la kukata miti kwa namna fulani liliweza kupanda kilima wakati Adrian na marafiki zake walikuwa wakiruka kwenda chini. Adrian alikuwa ameacha barabara ili kuepusha lori linalokuja juu ya kilima! Msisimko mkubwa sana hapo.

Wakati Abel alikuwa amekamilisha kukarabati nyumba yetu, tuliiuza na kuhamia kaskazini unakisia wapi? Mildura kwenye Murray! Alipata kazi hospitalini na nilianza kufundisha muziki.

Tuliamisha kila kitu sisi wenyewe na gari letu dogo na trela. Abel alifanya safari angalau 5, kila safari ikichukua kama masaa 7 kila njia. Katika safari ya mwisho nilikuwa nikiendesha gari na ilikuwa karibu saa saba usiku. Tulikuwa karibu saa moja kutoka tulipokwenda nje ya mji mdogo uitwao Ouyen katikati

ya nchi ya jangwa la Mallee. Mvua ilikuwa ikinyesha na barabara ilikuwa na kingo laini. Gari likazunguka kushoto na tukaelekea kwenye mti. Miti hiyo haikuwa mikubwa lakini bado ingefanya uharibifu mkubwa. Nililia “Bwana tuokoe” Ghafla tulikuwa tumerudi kwenye barabara tukitazama nyuma kuelekea njia tuliyokuwa tumefika. Sikuweza kuelezea kile kilichotokea. Sote tulidhani lazima angekuwa ni malaika ambaye alikuwa ametuokoa.

Tulitetemeka kwa mvua iliyonyesha, ili kuona jinsi gari na trela sasa zilikuwa zimenyooka kabisa, zikiwa zinaelekea upande mwingine! Nilianguka kwa machozi ya msamaha na shukrani, wakati binti yetu wa miaka minne sasa alikuwa akinigusa bega langu, na kusema “usilie Mama, sisi sote tuko salama sasa.”

Kwanza tuliishi katika msafara wa gari la futi 22, ambao ulikuwa umeegeshwa katika Hifadhi ya Msafara wa Pentekoste. Meneja aliniuliza nipigie piano na wale walio kwenye bendi ya Kanisa, kwani Hifadhi ya Msafara ilikuwa na Banda kubwa la Kanisa. Niliwajua wanamuziki hawa kutokana na kufundisha kwenye duka la muziki la hapa. Siku ya Ijumaa na Jumamosi usiku, walicheza kwenye Boti za Mto wakati watu walicheza na kunywa pombe. Kwa hivyo, sikucheza kwa mikutano yao. Pia, niliona kwamba mwimbaji mkuu wa pekee (solo), aliimba nyimbo za 'pop' na maneno ya kidini. Wimbo mmoja ulikuwa mbaya sana. Tuliwasikia wakisema kwa lugha wakati mwingine hadi saa zote, na ilikuwa vigumu kulala. Mwanamke mmoja alizungumza nami, kwa kupendeza, lakini macho yake yalikuwa yakiangaza.

Hatimaye tukanunua ardhi na kujenga nyumba. Nyumba hiyo ilikuwa imepanda kidogo ikitazama mji wa Mildura. Sehemu kubwa ya eneo hilo lilikuwa tambarare kwa hivyo ilichukua kupanda kidogo tu kuweza kutazama chini. Abel, wakati huo huo alikuwa akijaribu kuishi kama mpishi katika hospitali ya hapo. Alifanya kazi kwa bidii sana na alipoondoka, ilibidi watafute watu wawili au watatu kuchukua nafasi yake.

Wakati huo huo nilikuwa nikipakua chakula kwa magurudumu kwa masaa 2 kutoka jikoni moja ya hospitali. Kisha meneja wa duka la muziki aliniuliza nibadilishe mwalimu wa piano mgonjwa sana kwa shule katika mji wa silo ya

ngano uitwao Werrimull. Ilikuwa umbali wa maili 30 kutoka mahali tulipoishi. Siku ya kwanza, sikujua ni wanafunzi wangapi wa piano, au walikuwa katika kiwango gani. Niliomba kwa bidii ni jinsi gani napaswa kushughulikia muda wa kila somo. Baada ya kumjulisha Mkuu niliyefika, mwanafunzi wa kwanza alitokea. Nilivutiwa kufundisha kila mtoto kile wanachohitaji kwa wiki hiyo. Watume kurudi kuchukua inayofuata. Sikuumini ilikuwa saa 3:30 jioni. Nilikuwa tu nimemaliza kufundisha mwanafunzi wa mwisho wakati kengele ya kufunga ililia. Walitozwa tu kwa muda ambao somo lilichukua na lilifanya kazi kikamilifu. Asante, Bwana!

Baadaye mwaka huo nilikuwa nikirudi nyumbani, na nikaona kimbunga kikubwa cha vumbi kikija kutoka magharibi. Hata nyoka aliyelala barabarani hakusimamisha mwendo wangu lakini alijirusha kutoka barabarani kwenda pembeni kwa wakati tu.

Familia yetu yote ilifika nyumbani kabla ya hii dhoruba kubwa ya Mallee kugonga, upepo wa kinyama unaoharibu ukipiga mizinga na paa za nyumba. Miti ilikatika kwa urahisi na kutawanyika njiani. Ghafila kila kitu kilienda nyeusi kama usiku na tukapiga magoti. "Ee Baba - Wewe ndiwe makao yetu wakati wa dhoruba. Tafadhali tuokoe kutokana na uharibifu wa gharama kubwa. Tunatumaini ulinzi wako. Katika jina la Yesu, Amina.

Kulikuwa na kimya kabisa, kisha tukasikia paa likitanda wakati kimbunga kilijaribu kuiondoa. Ilishikilia, baada ya vumbi linalofinya macho na upepo mwitu kusimama na ghafila tu ukaisha.

Upepo wa 'cyclonic' ulivunja mali nyingi za zabibu katika Bonde la Barossa na mizabibu ya jirani yetu katika eneo la Mildura. Miti iling'olewa wakati kimbunga kilipiga kasi kusini. Jirani zetu waliharibikiwa, kama wakulima wengine wengi wa zabibu, kwamba zao dogo lilikuwa limepeperushwa mbali. Serikali iliharakisha kutoa malipo ya fidia kwa bahati nzuri, lakini Wakristo hawa wanya walikuwa wakitoa zaka. Wiki 2 baadaye walipokuwa wakikagua mizabibu iliyoharibiwa vibaya, walishangaa kuona zao lingine la zabibu ndogo zikikua. Msifu Mungu kwa msimu huo, walikuwa na pesa za ziada, na wangeweza kukarabati nyumba iliyoharibiwa.

Siku moja ya kusikitisha, nilipokea Telegramu iliyosema “Njoo haraka, Mama anaumwa vibaya kutokana na shida za mafua. Alikuwa katika uangalizi mkubwa katika hospitali ya umma. Ilichukua safari mbili za ndege kutoka Mildura hadi Melbourne, kisha hadi Sydney. Nilihisi kwa namna fulani alikuwa amekwenda, na hakika nilipofika tu, nilipaswa kujua alikuwa ameshambuliwa na sumu ya damu (blood poisoning). Alikuwa tu ametimiza miaka 61. Ilionekana kuwa ya kusikitisha wakati huo, lakini kwa tafakari, tunashukuru kwamba hakuona kupungua kwa taratibu kanisani na ninajua hangekubali Utatu kamwe. Ilikuwa miaka kadhaa tu kabla ya kusema Utatu ni wa Kikatoliki. Kwa kweli nilicheza chombo kwa mazishi yake ambacho kilisaidia huzuni yangu. Mama yangu alipenda wimbo wa zamani “Hakutakuwa na mabonde yenye giza wakati Yesu atakapokuja kukusanya wapendwa wake nyumbani.” Niliimba kwa nguvu na niliimba moyoni mwangu nikijua hakika Bessie Naomi Gibbons atakuwepo.

Mwaka uliofuata huko Mildura, tulikuwa na Mchungaji mzuri anayelitwa Petie. Adrian alibatizwa naye mnamo 1979. Yeye hakuchukua hatua ya kujifunza kiungo cha muziki, kwa hivyo nilinunua gitaa nzuri ya Yamaha. Alijifundisha mwenyewe 'chords' za kimsingi katika wikendi moja.

Majirani zetu walitupatia fursa ya kununua shamba la zabibu, ambalo lilikuwa la kuvutia sana. Midura alikuwa bado akiuza zabibu kavu, zikitwazo 'Sultana' na Currants' kwa masoko ya ulimwengu. Kwa hivyo, tuliomba juu yake, na tulitakiwa kutia saina mkataba wa kununua shamba siku iliyofuata. Baba yetu wa Mbinguni tayari alikuwa na hoja nyingine akilini. Wakati Abel alikuwa akiendesha pikipiki yake kwenda hospitalini, ndege mweupe kama njiwa aliruka karibu na bega lake na kukaa naye. Alipogeuka kushoto ndege alielekea mbele moja kwa moja kana kwamba anaelekea kaskazini. Baadaye asubuhi hiyo, Abel alipokea simu kutoka Queensland, ikimwuliza awe mpishi wa kituo cha utunzaji wa wazee huko Victoria Point. Baada ya kipindi cha “ndege” tuliama kuchukua fursa hii, na kama miaka inavyohibitisha, Queensland ilikuwa kweli na faida ya kiroho kwetu na kwa watoto wetu.

Queensland

Tulifika Brisbane kabla ya fanicha yetu kuwasili, kwa hivyo ilikuwa ya kufurahisha wakati dereva Don na mkewe Iris mwishowe walifika. Majirani zetu walifurahi pia, kwani hii ilikuwa gari ndefu na kigari cha kijeshi kikivutwa nyuma. Don alikuwa amesimama Roma ili kufanya ununuzi huo wa ajabu wa ardhi na maji.

Tulipokaa, tukaanza kuhudhuria Kanisa la Springwood. Abel alisisitiza sisi sote tuketi pamoja kama familia. Ushirika ulikuwa mara 3 ya ule wa Mildura, na chombo kikubwa cha kanisa kilihitaji mazoezi zaidi kabla ya kucheza kanisani. Watoto hao walienda shule kubwa ya kanisa huko Mlima Gravatt, ambao ulichukua mazoea kadhaa.

Karyn hata hivyo, hakufurahi sana na ilibidi nimhamishie shule tofauti. Pia alikuwa amepoteza hamu ya kanisa. “Mungu hatujali sisi,” alikuwa ameamua. Nilimkumbusha hadithi ambayo Yesu alisema juu ya ndege, Baba akiwaona wakianguka. Kisha nikamwomba kwa bidii. Je! Utaamini, Sabato iliyofuata, wakati yeye na wasichana wengine walikuwa wakitembea kwenda Shule yao ya Sabato, walimkuta kinda mchanga chini. Walijaribu kuuliza mama zao, “Je! Naweza kukipeleka nyumbani?” lakini mwishowe ilikuwa zamu yangu. Niliona fursa - Ahh... ndivyo Mungu anavyowatunza ndege - sisi wanadamu tunawatunza. Hmm! Tulikuwa na Weetbix tu ya kulisha yule ndege ambaye alikuwa mla nyama. Jumatatu nilinunua nyama iliyosagwa, lakini ndege huyu alipenda tu safi! Jumanne, nilimweka nje kwenye veranda wakati alikuwa akinyong'onyea kila mahali. Ndani ya muda mfupi jozi ya ndege wanaovua nzi walianza kumlisha. Siku nzima waliruka mbele na nyuma. Jumatano asubuhi, alikuwa amekaa nje na ndege mbaya aliketi karibu naye, na kumlisha wadudu. Kwa hivyo, nikamwambia binti yetu, “Tazama, Mungu anawaambia ndege wengine wamlishe.” Baba yetu, hata hivyo, alikuwa bado hajamaliza.

Baada ya siku 2 za kulisha kinda wetu, ndege huyu mwenye mdomo uliojipiinda, alianza kumfundisha kuruka. Kuteleza kulichukua siku 2, kisha kuruka chini. Sabato iliyofuata wawili hawa walikuwa wamekaa kwenye paa la nyumba ya jirani yetu! Hitimisho la ajabu la ndege huyu aliyeanguka lilikuja

wiki chache baadaye. Tulikuwa tunajiuliza ni nini kilichotokea kwa wawili hawa. Tulipokuwa tukipanda kutoka kwenye gari letu, nikasikia wimbo wa ndege wa mmoja, haukukamilika, kwa hivyo nikatazama juu, na kulikuwa na Mag na Butch (wale ndege wawili), wakiwa wamekaa pamoja bado, juu juu kwenye fizi. “Je! Unajua nini Karyn, yule ndege wa zamani amechukua Butch. Hivyo ndivyo Mungu hutufanyia. Anatufanya watoto wake, na tunamwita Baba. Anatupenda na anajali kila hitaji letu. ” Karen alivutiwa sana na mabadiliko haya ya kushangaza. Ilikuwa uthibitisho wa utunzaji wa upendo wa Mungu.

Wakati tukikaa kanisani pamoja kama familia nikamsikia mtoto wetu wa miaka 13 akihangaika kuimba safu ya wimbo. “Croak. Croak. ” Sauti yake ilikuwa imevunjika, na ghafla akawa bass nzito! Kwa bahati nzuri, ningeweza kusoma na kugundua bass, lakini tuliimba wimbo chini ya 'octave'. Kiongozi wa kwaya, Myra McCauley, alimfundisha vizuri, pia akimpa sehemu ya kuzungumza, ambayo tulifurahi kusikia katika 'BIG CAMP'. Mvulana aliye na vipawa shuleni alikuwa na sauti nzuri ya kupendeza, kwa hivyo nilipendekeza kwa Mama yake tuanze quartet ya kiume. Stephen, ingawa alikuwa na umri wa miaka 17 tu, aliwafundisha wavulana mipango fulani tata, na waliulizwa kuimba kila mahali. Walifanya hata kurekodi!

Karyn wetu alikuwa na sauti nzuri pia, na kiongozi wa Kwaya ya Bell, Bibi Douglas, alimhimiza aimbe solo. Kutoka hapo Max Dowling alipanga kikundi ambacho kiliimba kote kanisani na BIG TENT.

Ikiwa utawatia moyo watoto wako kwenye muziki, haswa kujifunza muziki wa Kiungu, itawapa zawadi kwa maisha. Nyimbo nyingi hizo ni ushuhuda wa uzoefu wa mwandishi na Mwokozi wao. Mmoja wa wanafunzi wangu waandamizi alitaka kujifunza kucheza muziki wake wa Pentekoste ambao ulikuwa umeandika juu “Hard Rock”. Usikosoe lakini badili ni kauli mbiu yangu.

Fursa mpya

Adrian, alikuwa na uongofu mzuri. Ingawa alibatizwa akiwa na miaka 12, mwishowe alishikwa na ujinga wa maisha ya ujana na marafiki wa shule. Tulijaribu kutomwingilia au kumlazimisha, na tukampa “Hatua kwa Kristo” asome. Baba yetu alimvutia sana na akaupa kisogo ulimwengu.

Alikutana na Mchungaji Stocken, mkwe wa Susie, May Johansen, ambaye alisoma naye na kumbatiza tena. Kulikuwa na kikundi kihafidhina wakati huo ambacho kilikutana kwenye chumba cha shule. Hawa watu walikuwa katika bidii na marafiki ambao tulifanya bado wako nasi. David Gilmore alikuwa ushawishi mzuri ambao ulitukengeusha na mauti ya mahubiri makanisani. Kufikia sasa Adrian alikuwa amemaliza kusomea taaluma ya I.T. Shahada ya biashara, na kumfuata Lorelle mchanga mmoja kwenda Sydney. Lorelle alifanya kazi katika hospitali ya Wasabato ya Sydney kama mkuu wa idara ya Hydrotherapy na Adrian alifanya kazi kwa Wesley Mission katika Jiji kama Mhasibu wao wa Usimamizi. Walihudhuria kanisa lenye shughuli nyingi huko Waitara ambapo Mchungaji Price baadaye alimwuliza ajiunge na timu ya huduma.

Mnamo 1995 alianza kozi ya juu zaidi baada ya kuhitimu huko Avondale, ambayo aliipata kuwa ngumu wakati mwingine kwa sababu ya shaka kuletwa katika madarasa na kudhoofisha misingi ya Ujumbe wa Wasabato. Baada ya kumaliza digrii yake, Adrian alirudi katika Kanisa la Waadventista la Waitara kutumika kama mchungaji mshirika huko.

Sala isiyo ya kawaida na Matokeo ya kushangaza

Wakati huo huo Abel, sasa ana miaka 58, na mimi mwenyewe sasa 54, tulikuwa tumeanza kuhisi uchovu. Alikuwa na kazi ya muda na nilikuwa nikipambana na mzigo wangu mzito wa wanafunzi.

Kutafuta kiroho, sisi sote tulisoma vitabu kama vile God's Smuggler, The Small Woman, The Cross and the switchblade, Corrie Ten Boom na Tortured for His Faith. Bado vinahamasisha.

Mnamo 1994, nilikutana na kitabu ingawa cha Anne Orland, ambaye alitoa changamoto kwa wasomaji wake na "Kwa nini umechoka sana? Kwa nini unafanya kazi kwa bidii? Kwa nini? Je! Ina thamani?" Piga magoti na uondoe mzigo huo. Kwa hivyo nilifanya... nikiongeza "Lakini tufanye nini kwa pesa Bwana?". Nilikuwa nimechoka sana na nilikuwa nimeanza kuuchukia muziki. "Tafadhali Baba tufanye nini kwa pesa?".

Siku mbili baadaye nilikuwa nikisafiri kwenda kwa daktari na nikapigwa kichwa na mtu wa kasi aliyekimbia ambaye alikuwa akikwepa mtu mwingine. Hii ilikuwa karibu saa mbili usiku na gari la wagonjwa lilionikimbiza mwili wangu uliovunjwa hadi kituo cha dharura cha hospitali. P.A. Muuguzi Mkristo Penny alikuwa akitoka zamu na kwa namna fulani alinitambua kutoka kanisani, na alikaa kando yangu na kuomba. Asante Penny.

Daktari wa kushangaza akitoka kazini alinichukua moja kwa moja kunipeleka uyoka (X-Ray) na ukumbi wa michezo na kufanya kazi na timu kutuliza mfumo wangu ulioshindwa. Walimpigia simu Abel saa saba usiku kumjulisha kuwa nilikuwa katika hali ya utulivu lakini hali mbaya. Wakati huo huo, Misheni ya Wesley ambapo Adrian alifanya kazi kwa muda, wote walienda kwenye kanisa lao kusali.

Wiki moja baadaye nilirudia tena kwani majeraha magumu ya kichwa bado hayakurekebika. Nilianza kuona mianga mizuri na nikamwambia muuguzi, "Usijali kuhusu mimi... nataka kwenda". Mara moja alianza kuniambia nitulie, kwamba binti yetu alikuwa na mtoto! (Hakujua hata alikuwa mjamzito mpaka wiki kadhaa baadaye!) Kisha akanibusu kwenye paji la uso na akasema "Usiku mwema". Nilisikia sauti ikisema "Hili ni busu kutoka kwa Mungu" na nikatulia.

Wiki tatu baadaye, wakati wa kurekebisha nyaya mbaya kwenye meno yangu, daktari alisema "Unajua, una bahati sana! Sisi sote madaktari tumekuwa tukisema tu jinsi kupona kwako kwa ubongo kumependeza. Mwathiriwa

mwingine wa ajali aliye na majeraha sawa ya kichwa asingekuwa sawa tena... na jina langu sasa nilikuwa Bibi 'Nayo' ”.

Baada ya miezi mitatu mirefu, mbaya zaidi ilikuwa imekwisha na mwishowe bima ya gari ilitulipa pesa nzuri.

Idara ya Pasifiki ilihitaji meneja wa hosteli yao ya Misheni, na kwa kuwa familia zetu zote zilikuwa pale chini, tulifunga na kwenda. Ilikuwa pendeleo kubwa kukutana na wamishonari wetu hodari kutoka pande zote za Australia Pacific na New Zealand.

Tulisikia wengi wao wakihubiri na kufurahia kuwa na Dwight Nelson na Doug Batchelor.

Katika kipindi cha 2000-2003, sote tulirudi Queensland ambapo Adrian alianza kuchunga makanisa mawili na tulihudhuria kama kikundi kidogo huko Tamborine. Washiriki watatu walikuwa waumini wa kweli wa Uungu. Sisi hatukujua hata kidogo.

Shida na Utatu

Baada ya miaka 3 Adrian aliugua tena na tena na wakati wa kupona, aliandika kitabu kiitwacho Kurudi kwa Eliya ambacho kilizungumzia somo la Utatu. Alifanyiwa aibu baada ya hapo na tulivunjika. Ni nini kibaya sana kuamini Yesu alikuwa Mwana wa Mungu? Wachungaji wengine wenye masuala ya mafundisho au maadili hawakuadhibiwa, waliondolewa (kufutwa kazi kwa Wakatoliki) na “kudhalilishwa”.

Kwa urahisi, kulikuwa na tofauti gani kati ya utatu na isiyo ya utatu. Bado tulipokea Rekodi, chapisho la Waadventista ambalo lilikuwa na nakala za kufurahisha kutoka ulimwenguni kote. Kulikuwa na moja hata hivyo, iliyoandikwa na rais wa zamani, ambayo ilinigusa. Alitumia neno MUNGU mara kwa mara bila kumbukumbu yoyote ya kimahusiano. Nilijisikia tupu kabisa! Ndio jinsi nilivyohisi kwa miaka 20 tangu 1980!

Mtu mwingine pia aliniambia hawakuamini somo la Baba na Mwana ambalo Adrian aliandika juu yake. Katika safari ya basi mnamo 2012, sote tulipewa kijitabu kinachotetea fundisho jipya la Utatu. Hakukuwa na Utatu wakati mimi na Abel tulibatizwa. Vyeti vya zamani vya Ubatizo vinaonyesha wazi. Kisha wakati wa kusoma kijitabu hicho mwishowe tuligundua kosa.

Wanasema Mungu ana tabia tatu sawa. Kila mmoja ana jukumu la kucheza (kutenda kujifanya?). Nambari 1 inachukua nafasi ya Baba, Nambari 2 inakuwa Mwana, Nambari 3 inaibuka kama Roho. Mwandishi anawafananisha na washirika watatu wa biashara ambao wanajadili kazi na mpango wa Wokovu. Kwa nini, ingawa, ilikuwa muhimu sana kwamba kanisa la SDA liamini Utatu?

Mnamo mwaka wa 2012, nilitafiti kuhusu Kanisa linaloibuka na nikatafuta tena nilikuta limeidhinishwa na Papa. Dini zote zingeungana kupitia Utatu. Kwa hivyo hapo ndipo tulipo katika historia ya Dunia. Ufunuo 16:13.

Jaribio langu kuu – ni kukabiliana na Waefeso Sura ya 1 ambayo sikuweza kamwe kuelewa. Niliweka alama kumbukumbu ya Baba kwa F na Mwana na S. Kisha nisome tena. Kifungu hatimaye kilikuwa na maana. Ingawa hatujawahi kuamini Utatu, bado mawazo yetu yalikuwa na uhusiano mzuri kati ya Baba na Mwana.

Kufikia sasa, kikundi chetu cha kuabudu kilikuwa kimepewa Mchungaji rafiki wa Utatu na tuliweka wazi akili zetu. Hadi Sabato moja, alianza kutufundisha juu ya Roho Mtakatifu kama Mungu aliyesahaulika. Tulijua hatuwezi kurudi.

Kwa bahati nzuri, marafiki wapenzi Paul na Di waliwapatia waumini wa Uungu matumizi ya nyumba yao kwa masomo ya Biblia na rafiki wa Uholanzi Hugh Keilman, walitujengea kanisa kwenye shamba lake. Abarikiwe.

Kuingia Katika Sherehe

Wakati Adrian alipotaja uhalali wa Sheria na Sikukuu hata hivyo, kikundi chetu kiligawanyika. Nilionyeshwa wazo la Sikukuu na jirani wa Kimasihi. Hadithi ya Mabikira 10 iliunganishwa na Ndoa ya Harusi ya Kiyahudi. Uchumba ukiwa ni kipindi cha kungojea, Bwana Arusi huja usiku wa manane kwa sauti na karamu ya harusi Mbinguni.

Tulikuwa tumeacha Krismasi na Pasaka kama Mhariri wa gazeti letu la hapa alivyoandika juu ya mizizi ya Wapagani ya tarehe hizi za sherehe. Hakika ingawa, Mungu alikuwa na nyakati zake maalum ambazo Alizitenga mapema katika historia ya Dunia? Danieli nabii alisema nyakati na sheria zitabadilishwa.

Katika kitabu *Decline and Fall of the Roman Empire*, nilisoma kanisa la Kirumi likimwaga Sikukuu hizo za Kiyahudi na Sabato ya Wayahudi. Amri za kuadhibu zilifanywa ili kuwalazimisha Wakristo kuacha mambo haya ya Kiyahudi.

Mwamuzi kwangu alikuwa “ufahamu wa kiroho” mkubwa zaidi ambao karibu na Mwezi Mpya uliamsha akili yangu kwa uelewa zaidi wa maandiko na vifungu ambavyo hapo awali havikueleweka.

Halafu, wakati tulihudhuria Kambi ya Pasaka, niliona amani na upendo mkubwa kati ya waliohudhuria. Wakati haukuwa muhimu wakati tulichagua ukweli.

Hakuna shaka, kwamba uwepo wa Baba yetu na Mwanawe unakaribia sana kwetu na ukuzaji wa Roho Wake huja kama “wimbi kubwa”. Haleluya.

Kumwelewa Mungu kama Baba wa Upendo wa Kweli

Kwa hamu ya kutimiza amri ya Injili ya kwenda ulimwenguni mwote, waumini wapya kweli wanawafikia washirika wao wa karibu. Sasa nchi 30 zinaingia

katika ufahamu mpya wa jinsi Mungu alivyo na upendo - ni kiasi gani bado anateseka kwa sababu ya upotovu wa Dunia.

Mtu anaweza kuhisi tu furaha safi kuona jinsi washiriki wetu “wamebadilika” kwa ajabu. Mahubiri yao au mafundisho yao yamejazwa na Roho na ni ya kufurahisha. Hakuna shaka kwamba Baba yetu anaongoza. Labda kama matokeo ya baba yangu wa duniani kuwa na hasira, nilitafsiri, kama mamilioni ya wengine, ndivyo Mungu wetu wa Mbinguni alivyo.

Hatukugundua ingawa sisi tulikuwa waumini, lakini nilikuwa na hakika kwamba Mungu Baba alifanya makosa katika Agano la Kale na alikuwa amebadilisha mbinu katika Agano Jipya. Ilikuwa mshtuko kugundua kuwa Injili ilikuwa ya Milele na Mungu kwa kweli habadiliki. Adrian ametumia sheria za Miller za uchambuzi wa biblia ili kupatanisha mambo hayo “yasiyoeleweka”.

Ikiwa Mungu ni Mungu wa Upendo, kwa nini alifanya mambo hayo? Tulijifunza kwamba uzoefu wa Agano la Kale unaongoza kwa mpya na kwamba Agano la Kale linapaswa kusomwa kupitia tabia ya Yesu. Kwa kweli alikuwa Mwana wa Mungu anayewakilisha Baba yake katika Agano la Kale. Roho wa Mungu (uwepo wa Mungu) alikuwa akifanya kazi kwa mioyo katika Agano la Kale. Henoko, Nebukadreza na Daudi ni mifano.

Sote tumemhukumu Mungu kama “Wewe utii au sivyo”, ambayo yamekuwa mawazo ya mwanadamu kwa miaka 6,000. Tafadhali utusamehe Baba. Jinsi ulimwengu huu umekuficha wewe na tabia yako ya kweli kutoka kwetu!

Biblia ina matabaka mengi ya uelewa wa wasomaji. Kuna vito vya mtoto rahisi kuelewa na utafiti mgumu kwa akili za kusoma za maprofa wa vyuo vikuu. Chukua kanuni ya Mirror kwa mfano. Tunasoma Neno kupitia akili za wanadamu na ufahamu, bila kuona upendo wa Mungu katika sheria yake, na kwa kweli sio sheria zake. Wakati Mungu alisema, “hakika utakufa”, Adamu na Hawa walidhani atawaua, lakini tunaposoma Biblia kupitia akili na tabia ya Yesu, tunaona wakati Mungu alisema “hakika utakufa” hii haikumaanisha kutoka kwa mkono lakini ya matokeo ya uchaguzi wetu.

Ninaweka shajara ya maombi kwa Mwokozi wetu - Maombi ya Sifa na Shukurani kwa msaada Wake uliobarikiwa. Sasa Adrian aliandika katika kitabu chake cha kwanza, *Identity Wars*, kwamba Mungu hakutuumba kama viumbe kama vitu vya kuchezea vyenye betri. Yeye hutupunga upepo na tunaendelea kutikisa. Hapana, Hapana, Hapana.

Matendo 17: 27-28 Kwa kuwa ndani yake tunaishi, na tunatembea, na tuko. Yeye hayuko mbali na mtu yeyote kati yetu, kwani sisi pia ni uzao Wake.

Mwishowe, Yohana 14:21, 23 Ikiwa unanipenda mimi, utapendwa na Baba yangu nami nitakupendeni na nitajidhihirisha kwako. Ikiwa mtu yeyote ananipenda na anashika Neno Langu - Tutakuja na kufanya Nyumba yetu nawe!

Je! Ninaamini anaweza kunisaidia katika vitu vidogo na vikubwa maishani. Ndio. Nimepata uzoefu tena na tena.

1 Wakor 2:16, Waefe 3: 16,17 Tunaweza kuwa na akili ya Kristo! Je! Sio hiyo ya kushangaza. Yuko hapa hapa pamoja nasi.

Je! Kanisa la SDA Limebadilika.

Kwa hakikalimebadilika wakati wa maisha yangu. Tulipohudhuria kwa mara ya kwanza katika miaka ya 1950, ningesema tulikuwa Wakristo wahafidhina sana. Kulikuwa na viwango vya mavazi mengi, hakuna vito, hakuna chai, kahawa au nyama, hakuna sinema, uchezaji au mchezo wa mashindano. Tulihimizwa kuchangia na kuendesha miradi ya kukusanya fedha ili kupata pesa kwa ajili ya ujumbe.

Huduma zetu za Kanisa hazikuwa za kuburudisha kama ilivyo sasa. Walihitaji toba, ushuhuda wa Kikristo na wito ulifanywa mara kwa mara kwetu kumpokea Yesu kama Mwokozi wetu au kujitolea tena kwa uamuzi uliopita. Ripoti ilichukuliwa kila juma ya kuhubiria watu unaowasiliana nao, mafunzo ya Biblia yaliyotolewa, vijikaratasi vilitolewa, na matendo mema. Dhana hasi

ilikuwa kwamba tulikuwa watu wa kipekee, na kwamba tunaweza kuvutia kwa kula kitamu. Na kuwaambia watu tulienda kanisani Jumamosi. Nilikuwa na wasiwasi sana juu ya wazo hilo!

Mahubiri ya uinjilisti yalikuwa maarufu sana na wachungaji wachanga walifundishwa kutangaza sauti yao. Katika miaka yote hiyo mimi na mume wangu hatukuwahi kusikia neno “Utatu” likitajwa. Hii ilikuwa ya kushangaza kwetu, ilionekana kama mahitaji ya ushirika wa kanisa na hatujawahi kuisikia. Kama nilivyosema hapo awali, mama yangu aliniambia kwamba Utatu ulikuwa na asili ya Katoliki.

Katika kipindi hiki cha mabadiliko, Mungu Baba alitajwa kidogo na waumini wa Agano Jipya waliosema wokovu ni Yesu peke yake. Sheria ya Agano la Kale ilikuwa inapoteza umuhimu kwani katika makanisa mengi ilifutwa au kutimiziwa msalabani. Nilikuwa chini ya hisia kali lakini ya uwongo kwamba lazima Mungu amebadilisha mawazo yake baada ya Msalaba. Alionekana mjinga sana katika Agano la Kale na alifanya mabadiliko kamili katika njia Yake baada ya Yesu kuja hapa duniani.

Kwa miaka nimesoma Amri 10. Nilijiuliza “Je! Nilikuwa nimesema uwongo, je! Niliua, nikazini? Nilihitimisha hapana. Ikilinganishwa na wengine nilikuwa mtakatifu! Sikuweza kuelewa wazo la kafara na kuamua kwamba Yesu alikuwa ametoa maisha yake kwa marafiki zake.

Ninaelewa sasa kwa shukrani, kwamba Mungu Baba alikuwa ameruhusu “sheria ambazo hazikuwa nzuri” ili kufikia akili kubwa ya mwanadamu. Aliwaanzisha kwa Israeli kuwafikia kwa kiwango ambacho wangeweza kuelewa.

Baada ya 1980, wakati Utatu ulipoingizwa katika Misingi 27, niliona mahubiri kanisani yamekufa. Labda hata miaka 20 iliyopita, nilikuwa nimepoteza hamu ya kuhudhuria, lakini chombo cha kanisa kilinihitaji na tulipata watoto wa kulea kama Wakristo. Tulivumilia na mwishowe Adrian alituongoza kwa usalama.

Taratibu, ushuhuda wa kibinafsi haukutajwa kamwe, wala kutubu, au kuja kwa Yesu hivi karibuni. Hata kampeni kubwa za Uinjilisti zilikufa na semina za Ufunuo zilikoma. Wasemaji wenye talanta waliwekwa katika makanisa makubwa na wanamuziki wenye talanta sawa wakawa na sifa maarufu. Nyimbo maarufu za Kipentekoste kutoka kwa “Wimbo wa Kilima” zilikuwa wimbo pamoja na wimbo.

Hadithi na michezo ya watoto ilichukua muda zaidi kutoka kwa ujumbe kutoka kwenye mimbari. Ngoma na bendi ziliongezwa na kila mtu alionekana mwenye furaha, pamoja na wasio waumini ambao walihisi raha kwani hakukuwa na kusadikika kwa dhambi au wito wa toba, “mkubali tu Yesu na ukae vile ulivyo” ilionekana kuwa njia mpya. Tulionekana kuteleza kuelekea kuwa kama makanisa mengine yote na injili dhaifu ambayo haikutoa maisha ya Kikristo kama ilivyokuwa hapo awali.

Ingawa uzoefu wangu wa Wasabato ulionekana kuwa mkavu wakati mwingine katika miaka yangu ya mapema kwa sababu ya kutokuelewa injili iliyokuja kwa kanisa letu mnamo 1888 kuhusu maagano, ilikuwa bado imara zaidi juu ya misingi ya imani ya Waadventista kisha baada ya 1980. Kulikuwa na imani thabiti juu ya Biblia na mafundisho tofauti ya imani ya Waadventista. Baada ya 1980 tulionekana kuwa kama makanisa mengine yote. Hatukuonekana kuwa na sababu ya kuwapo tena.

Ni Jinsi gani Malaika Watatu Ujumbe wa Ufunuo 14: 6-12 anaweza kuchukuliwa kwa ulimwengu ikiwa misingi ya kweli imepotoshwa?

1. Injili ya Milele inapobadilishwa na Injili za kabla ya kuvuka na kuchapisha msalaba na kuifanya sheria ya Mungu isiwe na maana.
2. Wakati Mungu (Yahweh) sio Baba yetu bali ni tabia 3 sawa.
3. Wakati kazi ya upatanishi ya Mwana wa Mungu inachanganyikiwa na kupotoshwa
4. Wakati Yesu tu ametukuzwa kweli.
5. Tunaposema Mungu Baba alikuwa na hatia ya kusababisha kifo cha mamilioni na ilibidi atulizwe na dhabihu ya Mwanawe.

6. Wakati Mungu anasemwa kutuhukumu kwa njia ya kulaani. Kuhukumiwa kuzimu.
7. Wakati Sabato ni siku tu ya kuhudhuria kanisani badala ya fursa ya kupokea sehemu mbili za Roho Mtakatifu kama ilivyoahidiwa.

Shinikizo likitumika, wengi wataacha imani na Sabato. Tunahitaji kuomba kwa bidii kwa ajili ya makanisa, wale ambao bado wanatafuta Mwokozi wa kweli Mungu na sisi wenyewe.

“Nisafishe Ee Mungu na ujue moyo wangu
Na uone ikiwa kuna njia yoyote mbaya ndani yangu
Niongoze katika njia ya milele.”

Evelyn Ebens

Njia Ndefu na Nyembamba

kwa Baba Yangu

Wakati mamake Evelyn alijitolea kushiriki katika kanisa la Kimethodisti, matatizo yalianza nyumbani. Japo mateso yaliongezeka, Evelyn alimfuata mama yake kutoka Methodisti hadi Uadventista. Imani yake katika Mungu imekuzwa na misururu ya miujiza maishani mwake hadi kumpa mume aliyemfaa na wa kumsaidia akijihisi mnyonge.

Aliwafunza wanawe hadithi za Biblia na angewachukua nje kuangalia mazingira na kuwafunza juu ya Mungu. Akiwa mchanga kanisani, alifunzwa kuwa utatu ni imani ya kikatoliki, naye pamoja na mumewe hawakuskia neno hili-utatu likitajwa kanisani kabla ya 1980.

Baada ya kipindi kirefu, ukweli aliofunza wanawe umejitokeza na umemsaidia kujua ukweli wa sasa.